

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies decimus et undecimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1868

De S. Eraclio Seu Heraclio M. Antiochiæ Ex Hieronymianis Bed Æque Et
Usuardi Auctariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71246)

- A Augusti de S. Justino puero martyre num. 14 et tribus seqq. videsis) solemniter colitur atque hac ipsa die absque nomine et palæstra in Florario nostro Ms. signatur; cum autem sic habeat, anne quod verbis datis de S. Justi pueri, a sese hic memorati, reliquis Willotus affirmat, veritati consonet, examinari poterit ad diem, quo de S. Justo puero M., Bellovacii cultu, cum Usuardo et Martyrologio Romano hodierno sumus acturi, xviii Octobris.
- Ipsa die passio sancti Eliphii Martyris, nec non fratris ejus Eucharii episcopi, et sororum eorum dem Libariæ et Susannæ. Ita hodie in Martyrologio suo Gallicano Saussayus; verum, cum S. Eliphii, uti in hujus apud Surius Historia traditur, decimo septimo Calendis Novembris seu xvi Octobris die sit passus diesque, quibus, Eucharius, Libaria et Susanna (neque enim omnes tres uno eodemque die passos reor) subierint martyrium, e nullo prorsus probatæ fidei documento innotescant, ut quid horum omnium et Eliphii passionem laudatus Martyrologus hodie consignat? Rationem equidem, ob quam id faciat, haud satis assequor; ast, qualiscumque hæc sit, nos de S. Libaria et Susanna (sed de posteriori isthac ob cultum incertum inter Prætermisissos tantum) jam egimus ad diem, quo prior seu Libaria cultu ecclesiastico gaudet, viii Octob., quod autem ad SS. Eliphium et Eucharium spectat, D de priori e duobus hisce Sanctis sumus acturi ad diem, quo passus fertur ac colitur, xvi Octobris de posteriori vero seu S. Euchario ad diem, quo pariter colitur, xxvii Octobris.
- S. Judoci confessoris translatio signatur hac die in Florario nostro Ms. Agitur haud dubie de S. Judoco Ponticensi, qui Martyrologio Romano hodierno inscribitur ad diem, quo propterea de illo sumus acturi, xiii Dec.
- S. Theophanes conf., qui metropolita Nicænis, hymnographus et monachus fuit, hodie in variis Moscorum seu Ruthenorum Fastis sacris ac imprimis in Figurata eorum, quæ Operis nostri tom. i Maii præfigitur, Ephemeride signatur; etsi autem hodie pariter in excusis Græcorum Menæis, in Menologio Sirlletiano, indeque acceptus in generali etiam Sanctorum, qui in Martyrologio Romano non sunt, Catalogo a Ferrario, et in Usuardo Molani, anno 1588 Antierpiæ vulgato, memoretur, nos tamen, ut Papebrochius hodie ad dictam Ephemeridem jam E monuit, de Sancto illo ejusque fratre S. Theodoro Grapto, quorum Acta indistincta habentur, dumtaxat sumus acturi ad diem, quo ambo simul et commemorantur a Græcis et Martyrologio Romano hodierno exstant inscripti, xxvii Decembris.

DE S. ERACLIO SEU HERACLIO M.

ANTIOCHIÆ

EX HIERONYMIANIS BEDÆQUE ET USUARDI AUCTARIIS

AUCTORE
C. B.

SEC. INCERTO
Heracius in
omnibus fere
Fastis sacris
hic memoratis
Antiochiæ si-
gnatur;

In omnibus prorsus apud Florentinum Hieronymianis apographis majoribus seu non contractis S. Eraclius seu Heraclius, aut, ut etiam scribitur, Eraclius Antiochiæ hodie signatur, idemque in aliquot tam Bedæ apud nos ante tom. 2 Martii, quam Usuardi apud Sollerium Auctariis etiam fit. Hisce porro, quod ad Hieronymianorum classem accedit Spicilegioque a Dacherio insertum exstat, Martyrologium Gellonense binæque itidem apud Sollerium Hieronymiana breviora seu contracta, Labbeanum videlicet et Richenoniense, jungenda etiam sunt; verum, etsi sic habeat, haud tamen ad amussim et hæc et illud cum laudatis Hieronymianis majoribus Bedæque et Usuardi Auctariis consentiunt.

ast in qua no-
minis hujus
urbis et quan-
donam sit pas-
sus, est incer-
tum.

2 Quod enim e duobus jam dictis Hieronymianis contractis postremo nominatur loco, id Martyrem hic propositum mendose seu ex errore, verosimillime ea, quam ad diem præced. in SS. Eusebio, Eraclio horumque in martyrio Sociis num. 2 exposui, ratione admissa, non Eraclii seu Heraclii, sed Eradii nomine distinguit; quod autem ad primum e duobus nominatis Hieronymianis contractis spectat, id S. Eraclium seu Eraclium, non assignato, quam nactus fuerit, palæstra, annuntiat, idemque,

quod mox laudari, Gellonense Martyrologium etiam facit. Verum nec sic alterutrum, ut nemo non fatebitur, in assignanda S. Heraclii palæstra cum laudatis Hieronymianis apographis Bedæque et Usuardi Auctariis pugnat; cum autem res ita habeat, non est sane, cur hisce, quæ, ut jam docui, S. Eraclium Antiochiæ unanimi consensu signant, standum hac in re haud sit. Ea eo interim, quod ne minimam quidem Antiochiæ, quam memorant, notitiam adjungant, pluresque nominis hujus urbes apud geographos scriptoresque alios inveniantur, manet adhuc, in quam ex hisce Sanctus pro fide occubuerit, incertum ac dubium. Nec quidquam suppetit, unde res certa reddatur; quemadmodum autem, uti inde consequitur, haud sat prope et accurate martyrii, ab Eraclio tolerati, palæstra, ita nec ullo prorsus modo seu seculum seu epocha, quod universa, quæ de Sancto loquuntur, documenta nullam plane notam chronicam præferant, determinari potest, estque proinde, non tantum quo anno, verum etiam quo seculo Eraclius subierit martyrium, pariter incertum; ut, cum nec alia, quæ ad Sanctum spectent; alicunde immotescant, plura de eo hic dicenda haud supersint.

DE